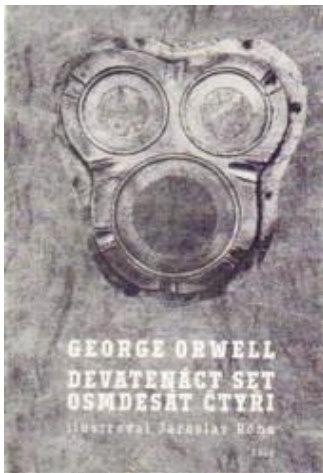

Silný román o tradicích, pěstování čaje a poutech mezi matkou a dcerou. V odlehlé čínské horské vesnici pěstuje rodina Li-yan čaj po celé generace. Jejich čas řídí plynutí ročních období. S příjezdem prvního auta do vesnice do života vesničanů vstoupí moderní svět. Li-yan - jedna z mála vzdělaných dívek ve vesnici, začne odmítat tradice, které formují její život. Narodí se jí dcerka mimo manželství s mužem, kterého rodina neschvaluje. Dcerku zachrání před jistou smrtí tak, že ji nechá před sirotčincem v nedalekém městě. Sama odejde do města za vzděláním a lepším životem, zatímco její dcerka Hayley šťastně vyrůstá v Kalifornii v adoptivní rodině. I přesto ji zajímají její kořeny. Za oceánem Li-yan touží po ztracené dceři. Obě hledají svůj smysl ve studiu čaje pu'erh, který určuje osud jejich rodiny po celá staletí...

Když George Orwell vydal v roce 1949 dystopický román Devatenáct set osmdesát čtyři, získala nejen anglická, ale i světová literatura dílo nadané neobyčejnou intelektuální vizí. Britská společnost žije v roce 1984 pod neprůstřednou nadvládou všemocné Strany, hlavní hrdina Winston Smith se potácí ve všeobecné mizérii a zmůže se na jedinou formu odporu: vede si tajný podvrtný deník. Naděje na změnu se mu naskytne, když se seznámí s mladou, vzpurnou Julií – nejprve oba pouze sní o boji proti systému, ale nakonec seberou odvahu a připojí se ke stínovému hnutí odporu. George Orwell přesně a pronikavě popisuje manipulaci, špiclování, tělesné mučení i psychický teror, které jsou všem totalitním režimům z podstaty vlastní. V osobní rovině se však dotýká také niternějších témat, jako je láska, důvěra a zrada, a v abstraktní rovině si klade filozofické otázky o povaze a poznání světa. Román Devatenáct set osmdesát čtyři vychází v novém překladu Petry Martínkové a s ilustracemi Jaroslava Róny.

Jsou tři. Zpočátku děti. Svět je v rovnováze. Později se všechno změní. Ona miluje jednoho z nich, ji milují oba dva. Zuzana Liebeskindová je dcera cukrovarníka. Nic jí nechybí, kráčí životem lehce, obklopena láskou. Vzduchem se vznášejí vlákna přepáleného cukru. Třicátá léta dvacátého století v malém městečku Holašovice jsou sladká. Teprve během německé okupace začne Zuzana dospívat. Bolestně vrůstá do dějin a dějiny se vepisují do ní. Protože má židovský původ, je její osud předem daný. Transport. Koncentrák. Zuzanini přátelé Hanuš a Jan zůstávají v Holašovicích. Jejich cesty se však rozcházejí. Po skončení války se Zuzana vrací z koncentračního tábora, ztráty jsou ale větší, než čekala. Dokáže po všem, co prožila, ještě milovat? A má vůbec na výběr?

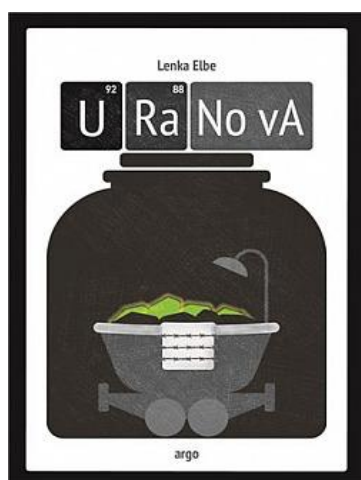
Děni v Severní Koreji bedlivě sledují média a politici po celém světě, přesto se k nám z této země dostává jen velmi omezené a cenzurované množství informací. Kniha koreanistky Niny Špitálníkové, která přináší sedm rozhovorů se severokorejskými uprchlíky, proto představuje mimořádně cenný a unikátní příspěvek k poznání jednoho z nejužších autokratických režimů na světě.

Jak funguje severokorejská indoktrinace? Co pro tamní obyvatele znamená trojice zbožštěných vůdců? Jaký je rozdíl mezi životem na vesnici a ve městě? Na tyto a mnohé další otázky najdete odpověď ve strhujících výpovědích sedmi silných osobností, které se rozhodly riskovat vlastní život, utéct z KLDŘ – a poznat svobodu.

Podmanivé prózy z Gruzie. Autobiografická kniha Mezipřistání je zasazena do reality tbiliského panelového sídliště. Nová cizina, nová bloudění, nová setkání; nová, nesrozumitelná řeč. A čím dál větší únava z šedi a chaosu velkoměsta, kterou se vypravěč snaží přehlušit občasnými útekami k Černému moři, na Kavkaz, na Moravu, do Čech, do dětství... Šedé, rozpadající se panelákové sídliště na periferii gruzínského hlavního města Tbilisi. Osamělý vypravěč, který po večerech vyučuje češtinu na univerzitě. V dalším ze svých dobrovolných exilů, v dalším nesrozumitelném světě. Utíká do hor, k moři; do jiných cizin, do vzpomínek. A čím dál tím častěji i na místa, kde kdysi žil a odkud uprchl: na Moravu, do

Čech. Při svém bloudění potkává lidi, v jejichž osudech — ač na první pohled zcela odlišných — se zrcadlí jeho vlastní nejistoty, traumata, velké tužby a drobné radosti. Mezipřistání představuje knihu, jaká se neobjevuje každý rok.

Anglická dívka Angela, která má těsně před svatbou, se v srpnu 1968 vydá do Československa navštívit rodinu svého otce, jehož nikdy nepoznala. Poslední, co od ní její snoubenec Henry uslyší ze sluchátka telefonu, je slovo „chleba“. Pak se po Angele prostě slehne zem. Tak začíná pozoruhodná románová prvotina Lenky Elbe.

Angela však oproti očekávání nezahyne pod pásy ruských tanků, její život pohltí historie ještě hlubší a síly ještě temnější. O mnoho let později se z terapeutických důvodů po Angeliných stopách vydává Henry v doprovodu nové, teď už dlouholeté partnerky. Hlavním hrdinou románu je ovšem

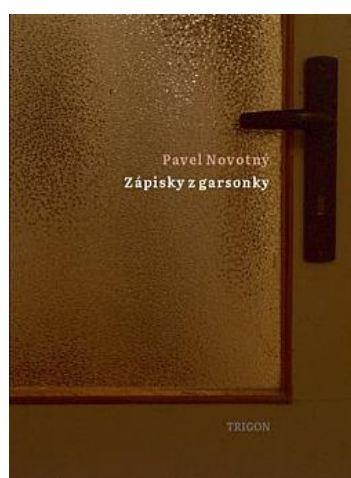
město Jáchymov, město lázní a lágrů, stříbra a uranu, město s historií slavně krásnou i neslavně strašnou. V knize se mísí všechny jeho paradoxy, osudy i chování lidí ovlivňují jevy normální i paranormální, ve střízlivém lázeňském domě s přísným řádem se dějí nepochopitelné věci, a všechny nitky vedou do jáchymovského podzemí, jak toho skutečného, tak pomyslného. A nade vším se tajuplně line zelenkavá záře uranového skla.

Tereza by ráda byla vzornou dcerou, ale také dokonalou milenkou, bezchybnou manželkou a matkou. Prostě tak, jak si to její nejbližší okolí představuje. Ale už od dětství tuší, že jí to dá pořádně zabrat. Zvláště když radši leze po stromech, sukním se vyhýbá obloukem, nohy se jí nevejdou do lodiček a žádný z chlapů, co se kolem ní točí, se nikdy nevyrovná Ludvíku Vaculíkovi. A ona se vážně snaží – peče, bojuje s pletacími jehlicemi, zkouší rtěnku či sukni, občas i boty na podpatkách. A pořád to nestačí. Hlasy žen jejího rodu nedají se svými nároky pokoj a dál jí sedí za krkem. Řešení přichází nečekaně – porodí syny – a dosud tak pevná pouta babiček, matek a jejich dcer se začínají trhat.

Česko, leden 2018. Prezident Miloš Zeman byl právě zvolen do druhého volebního období, venku mrzne, občanstvo si vylévá srdce na sociální sítě a v redakci nejmenovaného deníku nedobrovolně končí vyhořelý komentátor Jan „Johan“ Souček. Antihrdinou třetího románu Ondřeje Štindla lomcují bezmoc, vztek a strach – a když si pod svým článkem na webu přečte výsměšný komentář, udělá jedno nesmyslné, zoufalé rozhodnutí. Začíná temně groteskní příběh, v němž o sebe křísnou dva muži z opačných táborů společenského spektra a pak se začnou dít věci.

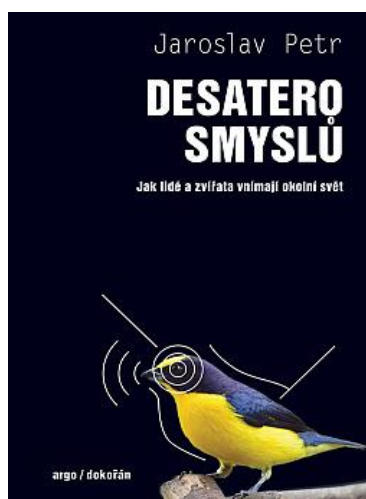
Poetický cyklus Zápisky z garsonky je neskrývaně autobiografický – garsonka, kterou obývá malý chlapec spolu se svou invalidní matkou, je plná knih, gramodesek a matčiných svobodomyšlných přátel. Protipól bezpečného, avšak křehkého světa panelákového bytu na libereckém kopci představuje mocný, chladný řád v domě prarodičů pod kopcem. Jednoznačný a neproblematický vesmír dítěte se postupem času smršťuje; přichází nevyhnutelný zápas o identitu a životní prostor – zprvu v náznacích, později se vši naléhavostí. Hledání rovnováhy mezi volností a disciplínou, mezi „nahore“ a „dole“, mezi vášní a nadhledem a v neposlední řadě i mezi tragédií a groteskou můžeme sledovat jak v

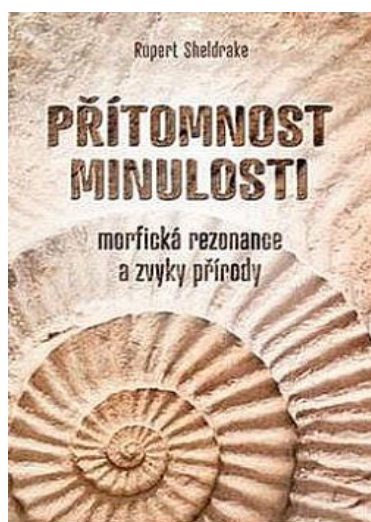
jednotlivých drobných příbězích, tak v rovině jazykové. Právě promyšlená práce s jazykem a palčivě prožitými motivy skladbu propojují v hluboký a přitom čtivý celek.

Pokud se první prozaický text básníka Daniela Hradeckého nazýval Trosky jednoho deníku, jeho nová próza by mohla směle navazovat podtitulem Trosky jednoho románu. Trojici jazykově vybroušených, kratších próz naplňuje svědectví o souboji jedince s existencí na okraji, a to nejen společenského vyloučení, ale i oné ontologické propasti. Oč je vypravěčův svět zúženější okolnostmi, o to širší záběr má jeho mysl při tvrdě ironické analýze okolního světa. Alkohol, rodinné patologie, severní Čechy, ale také neoblomná vůle – to jsou součástky teleskopu namířeného do temnoty všehomíra.

Všechno se dozíváme prostřednictvím smyslů. A zdaleka k tomu nevyužíváme jen známou pětici tvořenou zrakem, sluchem, chutí, hmatem a čichem. Možná máme i vnitřní kompas. Někteří nevidomí lidé se orientují podle odražených zvuků podobně jako netopýři. Zvířatům nabízejí jejich smysly vnímání světa, jaké si jen stěží dokážeme představit. Některé ryby vedou rozhovory prostřednictvím elektrických výbojů, zpěvní ptáci slyší blížící se bouři s několikadenním předstihem, želvy dovedou hmatat i přes tvrdý krunýř a sépie registrují pestré barvy, i když jsou barvoslepé. Při detailnějším pohledu je svět lidských a zvířecích smyslů plný podobných překvapení.

Zkušený biolog Sheldrake předkládá nové chápání života, hmoty a mysli. Všechny přírodní systémy, od krystalů po lidskou společnost, dědí kolektivní paměť, která ovlivňuje jejich formu a chování. Příroda má ve své podstatě řád, není proto třeba, aby se řídila zákony stanovenými zvenku.

Kniha Přítomnost minulosti předkládá důkazy pro Sheldrakovu kontroverzní teorii a zkoumá její důsledky v oblasti biologie, fyziky, psychologie a sociologie. Namísto mechanistického, neodarwinistického světonázoru nabízí nové chápání života, hmoty a mysli.

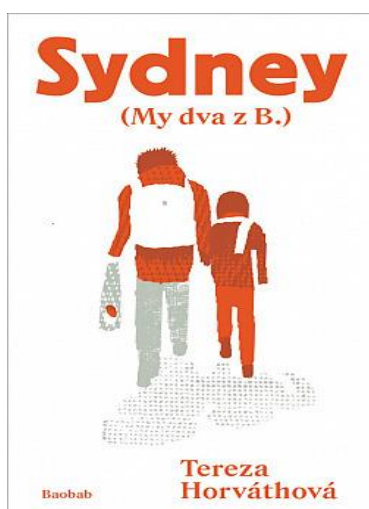
Návrat do temného světa, kde se na pravdu a naději téměř zapomnělo.

Ilan vstoupila do nížin, které jsou pro ni světem naprosto odlišným od toho sklenářského. Přátelství s kapitánem pětadvacítky je stále nové a Ilan si uvědomuje, že takový vztah nevzniká jen tak. Zvláště když se jedná o pětadvacet bojovníků, jejichž nohy kráčí po zemi dlouhá léta a kteří za svůj život ovlivnili mnoho dění ve světě. Aby mohla o lidech, kteří zotročili její lid, smýšlet jako o přátelích, musí se hlavně naučit odpouštět.

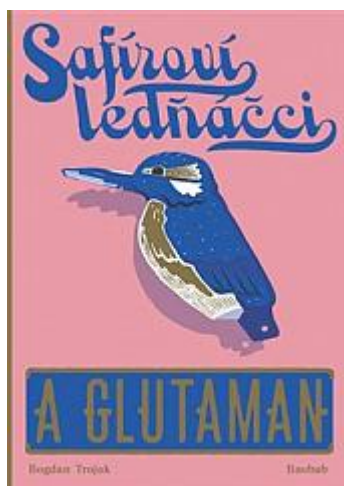
Klid ve sklenářských městech je ke všemu narušen, když se po mnoha generacích znovu objevuje starodávný nápis, jen krátká věta, která kdysi byla součástí svobodného sklenářského světa. Ale kdo ji píše na zdi palutulů a sklenářských ghatt, když ti, kdo znali její význam, jsou dávno mrtví? Jaký příběh vypráví ta tři slova, na první pohled tak jasná, přesto nepochopitelná? Ilan bude muset čelit mnohým nebezpečím, aby odhalila význam starobylého odkazu a objevila v něm nové poselství.

Madrid, rok 1957. Španělsko za diktatury generála Franca skrývá temné tajemství. Do země proudí turisté a zahraniční obchodníci lákáni na slunce a víno. Mezi nimi je i osmnáctiletý Daniel Matheson, syn ropného magnáta, který přijede do Madridu se svými rodiči a doufá, že bude moci prostřednictvím čočky fotoaparátu poznat zemi, kde se narodila jeho matka. Fotografování - a osud - mu přivedou do cesty Anu. Překážky, jimž musí její rodina čelit, odhalují přetrvávající hrozby španělské občanské války i mrazivé rozhraní mezi štěstím a strachem. Danielovy fotky vyvolávají nepříjemné otázky. Je zahnaný do kouta složitými rozhodnutími, protože chce chránit ty, které miluje.

Tonda žije s rodiči a mladším bratrem, křehkým Jendou, ve vybydlené bytovce za městečkem B. Do školy musí chodit pěšky, protože většinou nemají na autobus, elektřinu už jim vypnuli dávno a občas nemají doma co jíst. Tonda se ale naučil přežívat, jak se dá. A má svůj velký plán... Jenomže ten mu nejspíš zhatí něco, proti čemu se nejde jen tak vzepřít. Tenhle příběh vypráví o tom, co znamená ztratit domov, ať je jakýkoli, o bratrství, rodičích, kteří to nezvládají, o svobodě, kterou ti dává příroda a malé město, o přežívání v bezvýchodných situacích, útěku i o magických chvílích, ve kterých se zdá, že svět drží pohromadě.

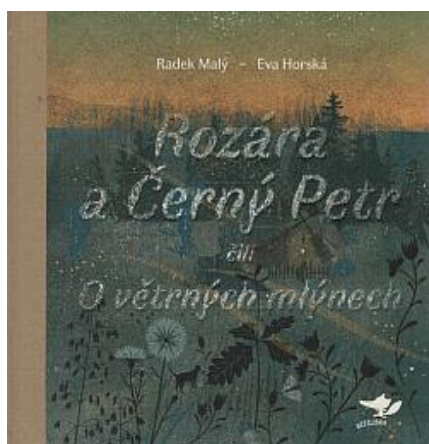

Partu Safírových ledňáčků tvoří Vojta Kolanda s jedním okem zeleným a druhým modrým, zavalitý vynálezce Denis Ovesný a neuvěřitelně mrštý Loan Bach. Všichni z Rohanska, přístavní čtvrti s velkou tržnicí plnou tajemných vůní a obchodníků, na něž začíná tlačit rozpínající se obchod, který vlastní neproniknutelný a zlověstný G. Ti tři se náhodou zmocní tajného deníku kapitána jedné zvláštní říční lodi. Spolu s malou Justýnkou a jejím bratrem Kajetánem se vydají po stopě podivných a ne zrovna etických objevů jistého šíleného vědce. Čeká je pátrání se spoustou překvapení, objev podivných stvoření, let rotundou, ale také souboje s trojkou drsných záškodníků a nakonec i střetnutí s tajemným... s kým vlastně?

Losnu, nebo Mažňáka? Vydejte se po stopách legendárních dobrodružství Rychlých šípů od Jaroslava Foglara, které milují celé generace malých i dospělých čtenářů. Více než dvě stovky komiksových příběhů v nezaměnitelném výtvarném provedení Jana Fischera vás pobaví, poučí a ukážou, na čem v životě záleží nejvíce: na kamarádství, svornosti, odvaze, empatii a umění poradit si za každé situace.

Soubor vychází v unikátní grafické úpravě Martina T. Peciny.

Větrné mlýny jsou zvláštní stavení, a tak není divu, že v nich a kolem nich žijí zvláštní tvorové: bytosti soumraku, u kterých se člověk nemůže dopočítat oči, sečtělá a moudrá hospodářská zvířata nebo sádroví trpaslíci. S těmi všemi se potkává Rozára i Černý Petr a společně prožívají veselé i děsuplné chvílky, hledají sebe sama, nalézají poklad pod vlastním prahem a nakonec jeden starý a zanedbaný mlýn opraví a zvelebí.